

[Jørgen Gram.]

delse derom til den højtærede Statsminister, der ikke afviste det, men henviste til Rigsdagen. Her var og her er nu Stedet og Lejligheden. Lad os, lad hele Befolkningen da faa sit Ønske opfyldt.

Forsvarsministeren (*Alsing Andersen*):

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen har jeg nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at der allerede i 1932, hvor der var Tale om vort Afrustningsforslag, i og for sig havde været Begrundelse for at tage et andet Standpunkt. Hertil maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er jeg ikke enig med ham i, thi netop 1932 bragte jo Afrustningshaabets Kulmination. Det var i 1932, at Folkeforbundets Afrustningskonference blev indkaldt, det var i det Aar, Haabet om en international Afrustning kulminerede, det var ogsaa i Slutningen af dette Aar, at Haabet brast, men det ærede Medlem har ikke Ret i, at de Begivenheder i Tyskland, som det ærede Medlem hentydede til, fandt Sted i Aaret 1932, og altsaa heller ikke i, at de skulde have begrundet et andet Syn hos os. Det var først i 1933, at de Begivenheder fandt Sted, som det ærede Medlem hentydede til.

Det ærede Medlem mente, at jeg i Udvalget havde givet et uldent Svar paa hans Spørgsmaal om, hvorvidt Regeringen var villig til at forhandle med Venstre. Det kan jeg ikke erkende. Jeg har svaret i Udvalget som andetsteds klart og tydeligt, at Regeringen var villig til at forhandle, at man altsaa var villig til at gaa med til Ændringer, som gik ud over det Forslag, Regeringen havde stillet, og jeg ved, at ogsaa Udvalgsmedlemmer af Regeringspartierne under Drøftelserne i Udvalget har givet Udtryk for noget lignende. Der var ingen Uldenhed i dette. Det ærede Medlem mente maaske med dette Udtryk, at han ikke omgaaende fik Besked om, hvad Regeringen kunde tænke sig at gaa ind paa. Det kan næppe undre det ærede Medlem, at jeg paa det Tidspunkt ikke agtede at gøre det ærede Medlem bekendt med noget saadant, eftersom vi da endnu ikke anede noget som helst om, hvad Venstre egentlig tænkte sig. Det har det jo været meget svært at faa at vide. Venstre har forhaabentlig selv vidst det, men de har holdt godt tæt med det, baade ved første Behandling og saa at sige i hele den Tid, Udvalget har arbejdet, indtil vi altsaa fik en Antydning, dengang det ærede Medlem Hr. Brorsen sendte sit bekendte Brev til mig. Da fik vi en Antydning, men det var jo ogsaa kun en Antydning,

og her har man i Sandhed Lov til at sige, at det var et meget „uldent“ Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede Regeringen. Det var meget svært at finde nogen Kærne i det, hvorfor vi da ogsaa spurgte, hvad Mening var. Jeg skal ikke igen komme ind herpaa, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at han har i alt Fald opfattet mit Minespil forkert; hvis han har ment, at jeg var fornærmet over det afsluttende Svar, vi fik fra Venstre. Nej, saa let har jeg ikke til at blive fornærmet, men jeg maa tilstaa, at jeg efter den Tilnærmelse, som det ærede Medlem Hr. Brorsen havde foretaget, var en Smule overrasket over det hovedkulds Tilbagetog, som Venstrepartiet foretog. Men det skal jeg slet ikke granske i, det hører for saa vidt til Partiernes Privatliv, og det maa Venstrepartiet klare med sig selv.

Det ærede Medlem mente, at det ikke forholdt sig rigtigt med det Budget, Regeringen har opstillet over Eskadrillerne med Hensyn til Flyvævæsenet, og at jeg ikke havde nogen sagkyndig Beregning at støtte mig til. Jeg skal kun sige, at de Beregninger, jeg støtter mig til, indeholdes i de Beregninger, som Søværnskommandoen og Generalkommandoen i Fælleskab har opstillet over Organiseringen af Københavns Luftforsvar. Det er meget sandsynligt, at det i Mellemtiden er blevet dyrere, men saa faar vi jo Prisstigningen, ikke mindst paa vigtige Ting som Motorer for Flyvemaskiner — saa jeg har ingen Frygt i den Henseende, det ærede Medlem mente, jeg burde have.

Jeg opfattede ikke, om det ærede Medlem udtalte sig om Venstres Standpunkt med Hensyn til Søværnsforslaget. Jeg tilfod mig i Eftermiddags at konstatere, at Venstre ikke har stillet Ændringsforslag til vort Flaadeforslag; det ærede Medlem Hr. Brorsen nøjedes i Dag med at henvise til, hvad Venstre havde foreslaaet i 1927—28. Det kan jo være meget godt, at Venstre henviser hertil, men da Venstre ikke har stillet dette Forslag i Aar — Venstre kunde jo meget vel have stillet det som Ændringsforslag, der gik ud paa at forøge Bevillingerne — ja, saa regner jeg indtil videre med, at dette er Udtryk for, at Venstre godkender Regeringens Flaadeforslag og altsaa stemmer derfor. Nu vil det jo vise sig, om jeg er for godtroende. Det er naturligvis muligt, men saa skyldes det den henholdende Maade, som Venstre har benyttet under hele denne Sags Behandling, hvor man saa at sige med Tang har maattet tage hver eneste Ting, man skulde have at vide om Venstres Standpunkt.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Bror-